

și, prin urmare, trebuie interpretat în sensul că reglementarea națională prevăzută la articolul 5-bis din Decretul-lege nr. 1 din 24 ianuarie 2012 (astfel cum a fost modificat prin Legea de aprobare nr. 27 din 24 martie 2012) – care a adăugat alineatele 7-ter și 7-quater la articolul 10 din Legea 287/1990 – este contrară dreptului Uniunii, așa cum s-a arătat mai sus?

(¹) JO 2003, L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167.

(²) JO 2019, L 11, p. 3.

Recurs introdus la 25 august 2022 de LSEGH (Luxembourg) Ltd și London Stock Exchange Group Holdings (Italy) Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua extinsă) din 8 iunie 2022 în cauzele conexe T-363/19 și T-456/19, Regatul Unit și ITV/Comisia

(Cauza C-564/22 P)

(2022/C 441/15)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: LSEGH (Luxembourg) Ltd și London Stock Exchange Group Holdings (Italy) Ltd (reprezentanți: A. von Bonin, Rechtsanwalt, O. W. Brouwer și A. Pliego Selie, advocaten)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, ITV plc

Concluziile recurente

Recurentele solicită Curții:

- anularea hotărârii atacate;
- pronunțarea unei hotărâri definitive și anularea Deciziei (UE) 2019/1352 a Comisiei din 2 aprilie 2019 privind ajutorul de stat SA.44896 pus în aplicare de Regatul Unit cu privire la exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor care dețin SSC (¹) (denumită în continuare „decizia atacată”);
- cu titlu subsidiar, trimiterea cauzei spre judecare la Tribunal pentru ca acesta să se pronunțe în conformitate cu hotărârea Curții și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri și a celor aferente procedurii în fața Tribunalului, inclusiv a celor efectuate de eventualii intervenienți.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurentele invocă cinci motive:

În primul rând, Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept prin denaturarea dreptului național și prin neluarea în considerare a unor elemente de probă atunci când a identificat sistemul de referință ca fiind normele din Regatul Unit în materie de SSC (societăți străine controlate) în cadrul părții 9A din Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [Legea privind impozitarea (internațională și alte dispoziții) din 2010 (denumită în continuare „TIOPA”)], iar nu sistemul Regatului Unit de impozitare a societăților din care acestea fac indisociabil parte.

În al doilea rând, chiar presupunând că sistemul de referință ar fi normele din Regatul Unit în materie de SSC, Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept în ceea ce privește identificarea obiectivului sistemului de referință și, în consecință, ar fi săvârșit o eroare prin faptul că a identificat dispozițiile capitolului 5 din normele în materie de SSC din Regatul Unit ca stabilind impozitarea „normală” a profitului necomercial, astfel încât „exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor”, care figurează în capitolul 9 din partea 9A din TIOPA, ar conferi un „avantaj”.

În al treilea rând, Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept în legătură cu constatarea unui avantaj selectiv. În special, Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept atunci când a concluzionat în mod eronat că operatorii economici, care puteau beneficia de „exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor” prevăzută în capitolul 9 din partea 9A din TIOPA, se aflau într-o situație de drept și de fapt comparabilă cu cea a societăților, ceea ce nu este cazul.

În al patrulea rând, Tribunalul ar fi încălcat articolul 263 TFUE și articolul 296 TFUE întrucât nu ar fi examinat motivele invocate și și-ar fi încălcat obligația de motivare deoarece ar fi substituit motivarea Comisiei din decizia în litigiu cu propria motivare.

În al cincilea rând, Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept atunci când a concluzionat că „exonerarea referitoare la finanțarea grupurilor” care figurează în capitolul 9 din partea 9A din TIOPA nu este justificată de natura sau de structura globală a sistemului de referință.

(¹) JO 2019, L 216, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 26 august 2022 – Verein für Konsumenteninformation/Sofatutor GmbH

(Cauza C-565/22)

(2022/C 441/16)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Verein für Konsumenteninformation

Pârâtă: Sofatutor GmbH

Întrebarea preliminară

Articolul 9 alineatul (1) din Directiva 2011/83/UE (¹) trebuie interpretat în sensul că, în cazul unei „prelungiri automate” [articolul 6 alineatul (1) litera (o) din directivă] a unui contract la distanță, consumatorul beneficiază din nou de un drept de retragere?

(¹) Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO 2011, L 304, p. 64).

Recurs introdus la 25 august 2022 de Vasile Dumitrescu, Guido Schwarz împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 15 iunie 2022 în cauza T-531/16, Dumitrescu și Schwarz/Comisia

(Cauza C-567/22 P)

(2022/C 441/17)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurenți: Vasile Dumitrescu, Guido Schwarz (reprezenți: L. Levi, J.-N. Louis, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Recurenții solicită Curții:

— anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 15 iunie 2022 în cauza T-531/16, Dumitrescu și Schwarz/Comisia;